

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/74/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200016
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2017200016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): STAKOS SLOVAKIA, a. s., so sídlom Pekárska 11, Trnava, IČO: 36 294 233, zastúpeného Mgr. Mgr. Pavlom Sojkom, PhD., advokátom so sídlom Námestie Matice slovenskej 4262/23, Dubnica nad Váhom, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 104436832/2016 z 8. decembra 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/3/2017-177 z 24. januára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o kasačnej sťažnosti p r e r u š u j e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 20S/3/2017-177 z 24. januára 2018 podľa § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 104436832/2016 z 8. decembra 2016, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 103908495/2016 z 13. septembra 2016 tak, že úrok z omeškania vyrubený správcom dane podľa § 156 ods. 1 písm. a) daňového poriadku v sume 6 425 eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie september 2011 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške žalobcovi zmenil na sumu 5 962 eur.

2. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, krajský súd ustálil, že v prejednávacom prípade bolo podstatnou právnou otázkou určenie, či zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako lex specialis v konkurencii s daňovým poriadkom umožňuje po začatí reštrukturalizácie vyrubiť dlžníkovi podstupujúcemu proces reštrukturalizácie úroky z omeškania podľa § 156 ods. 1 a 2 daňového poriadku, ako sankciu za oneskorené zaplatenie daňovej povinnosti, ktorá bola správcom dane prihlásená do reštrukturalizačného konania.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a že krajský

súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. f) a g) Správneho súdneho poriadku). Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd príslušný na konanie o kasačnej sťažnosti (§ 11 písm. g) Správneho súdneho poriadku) pri preskúmvaní kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu zistil skutočnosť, pre ktoré dospel k záveru o potrebe prerušenia konania o kasačnej sťažnosti.

5. V obdobnej právnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Sžfk/20/2019 zo 7. februára 2020 predložil vec na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom zároveň vyslovil otázku, ktorej posúdenie je pre rozhodnutie veci rozhodujúce:

„Je správny výklad ustanovení § 2 písm. b), e) a f), § 156 ods. 2 a § 158 ods. 1 a 3 so zohľadnením § 84 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov z pohľadu posúdenia pojmu úrok z omeškania vo vzťahu k pojmu daňový nedoplatok a otázky okamihu vzniku úroku z omeškania v zmysle ich aplikácie na účinky procesu reštrukturalizácie v tom duchu, že správca dane je oprávnený vyrubiť úrok z omeškania aj po uplynutí lehoty na prihlasovanie pohľadávok, resp. aj po zverejnení uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku?“

6. Podľa § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) Správneho súdneho poriadku pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Nakoľko má Najvyšší súd Slovenskej republiky vedomosť o prebiehajúcom konaní pred veľkým senátom správneho kolégia najvyššieho súdu, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tejto veci, kasačné konanie podľa § 100 ods. 2 písm. a) v spojení s § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku prerušil.

9. Podľa § 100 ods. 3 Správneho súdneho poriadku ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.